

Uvaženi predstavnici medija,

Dozvolite da na kraju kalendarske godine napravimo retrospektivu rada institucija Bosne i Hercegovine, Parlamentarne skupštine i Vijeća ministara.

Kako je došlo do zarobljavanja države Bosne i Hercegovine?

Aktuelna politička situacija zahtijeva kontinuirano djelovanje, jer je obesmišljavanje i slabljenje države intenzivirano i iznutra i izvana, posebno od strane susjednih država.

Evo, da krenemo od onog što je najaktuelnije – **ponovo se pokreće opasna i bjesomučna kampanja protiv BH građana** i Bosne u kojoj se pokušavamo demonizirati i predstaviti kao opasnost.

Neprijatelji pišu tekstove, objavljuju statuse, analize, govore u centrima moći kako se „islamizira Sarajevo“, kako muslimani preuzimaju kontrolu u Bosni i Hercegovini, a upravo se na terenu dešava suprotno. Srpski i hrvatski lobisti nas pokušaju povezati sa zlom i terorom i predstaviti nas kao opasnost. I to najčešće našim parama koje dajemo kroz PDV. Kao da smo mi zaboravili zlo koje nam je naneseo upravo politikama koje oni zagovaraju.

Neće moći više!

Pogledajmo šta se dešava u našim institucijama!

Na početku želim da se osvrnem na aktuelna dešavanja u Upravi za indirektno oporezivanje, koja je klasičan primjer zarobljene institucije. Već dugo **upozoravam** Parlamentarnu skupštinu Bosne i Hercegovine i javnost **na brojne nezakonitosti** koje se odnose na rad UO Uprave i raspodjelu prihoda sa jedinstvenog računa. Tužilaštvu Bosne i Hercegovine sam 3. oktobra 2024. podnio krivičnu prijavu protiv članova Upravnog odbora Uprave, zbog osnova sumnje da su izvršili krivično djelo “zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja” iz člana 220. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine na način da su Federaciju Bosne i Hercegovine oštetili za oko 370 miliona KM, a u korist Republike Srpske.

Postupajuća tužiteljica (posebno birana za ovakve slučajeve) Bojana Jolović je bila primorana da se bavi svojim poslom tek nakon što sam Uredu disciplinskog tužioca

podnio pritužbu na njen rad 2. septembra ove godine, budući da za 11 mjeseci nije preduzela apsolutno ništa vezano za navedenu krivičnu prijavu. I na kraju, tužiteljica Jolović je tek nakon 14 mjeseci od podnošenja prijave, odlučila **da u radnjama prijavljenih nisu ostvarena obilježja prijavljenog krivičnog djela** te je donijela naredbu o **neprovođenju** istrage.

Smatram da je naredba postupajuće tužiteljice Bojane Jolović **nezakonita** i zbog toga sam Uredu glavnog tužioca Milanka Kajganića podnio pritužbu i zatražio da ukine naredbu o neprovođenju istrage, ta naloži tužiteljici Jolović da provede istragu i preduzme zakonom utvrđene radnje.

Da su tačni i nesporni moji navodi o tome da je predsjedavajući Upravnog odbora Srđan Amidžić zloupotrijebio službena ovlaštenja potvrđuje i tužba Vlade Federacije Bosne i Hercegovine od 17. jula 2025. godine, podnesena Sudu Bosne i Hercegovine protiv Vlade Republike Srpske i Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje. Tužba je podnesena radi neosnovanog bogaćenja, jer je **Republika Srpska pribavila imovinsku korist bez pravnog osnova u iznosu od 73 miliona KM.**

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je svojim **nečinjenjem** omogućilo Srđanu Amidžiću da nesmetano nastavi da, protivno zakonu, sprječava primjenu stvarnih koeficijenata za raspodjelu prihoda od indirektnih poreza za posljednje dvije godine, čime je Federaciju Bosne i Hercegovine oštetio za 120 miliona KM, a u korist Republike Srpske.

Ekspert Zijad Krnjić, sasvim opravdano insistira na zakonitom radu Upravnog odbora Uprave, čiji je član i ne želi da glasa o bilo kakvim odlukama, sve dok se ne usvoje novi koeficijenti za raspodjelu prihoda i ne zaustavi nezakonita raspodjela na štetu Federacije. A jezik Krnjića, jedino i razumije Amidžić i njegov SNSD. Krnjić je javno ukazao na Amidžićevu zloupotrebu službenog ovlaštenja, a Amidžić ga je zbog toga vrijeđao na neprimjeren i primitivan način.

I danas **ponovo javno dajem podršku Zijadu Krnjiću**, jer s punim pravom traži da Upravni odbor postupa u skladu sa zakonom i ne pristaje na Amidžićeve ucjene. Iskreno se nadam da **centri moći neće slomiti** Krnjića i da će se produžiti agonija UO UIO, i kontinuitet pljačke Federacije BiH od strane SNSD-a i Amidžića.

I dok Krnjića napadaju isti oni koji godinama blokiraju institucije i grubo krše zakone Bosne i Hercegovine, federalni ministar finansija Toni Kraljević, i dalje šuti o događanjima sa posljednjih sjednica Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje. Kraljević je najpozvaniji da štiti interese Federacije Bosne i Hercegovine i njenih građana. Zašto to ne čini koliko bi trebalo, postavljam pitanje ministru Kraljeviću i premijeru Federacije Nerminu Nikšiću?

U ovom kontekstu ne smije se šutjeti o još jednom problemu. Zijad Krnjić je prije više od pola godine javno istakao da bi kompletan iznos od 315 miliona KM prikupljenih od akciza po osnovu putarina za autoputeve, koji je bio na podračunu Centralne banke, morao pripasti Federaciji Bosne i Hercegovine, s obzirom na sve moguće parametre na osnovu kojih se raspoređuju i druge akcize, uključujući i krajnju potrošnju. Nažalost, Srđan Amidžić je uspio u svojoj kriminalnoj namjeri i građani Federacije su platili kompletan dug Republike Srpske u slučaju Vijadukt u iznosu od 120 miliona KM, u skladu sa odlukom Visokog predstavnika.

O tome se i dalje mora javno govoriti, kao i o debalansu Bošnjaka u Upravi za indirektno oporezivanje. Trenutno ih je zaposleno 217 manje od zakonom utvrđenog broja. Situacija je posebno katastrofalna na rukovodećim pozicijama. Bošnjaka je samo jedna trećina, a Srba je više od 50%, za što su zaslužni raniji direktor Miro Džakula i sadašnji Zoran Tegeltija, ali i predstavnici Bošnjaka u Upravi za indirektno oporezivanju i Vijeću ministara.

Kada sam već kod bivšeg direktora Džakule, moram spomenuti nedavno preminulog **Emira Mešića**, koji je kao službenik Uprave za indirektno oporezivanje 2019. godine, za vrijeme Džaukulinog mandata, Tužilaštvu Bosne i Hercegovine prijavio nepravilnosti i kriminal u Upravi. Iako je dobio status zvaničnog prijavitelja korupcije, umjesto da bude zaštićen, Džakula je sa svojim poslušnicima protiv Mešića pokrenuo tri disciplinska postupka. Kako je to već uobičajeno, sud je presudio u korist institucije, jer je nekim pravilnikom zabranjeno zaposlenicima da javno istupaju, **iako je isti taj akt u suprotnosti sa Zakonom** o zaštiti prijavitelja korupcije. Emir Mešić je dobio otkaz, godinama se borio za pravdu, ali je nažalost nakon teške bolesti preminuo u 41. godini.

I pored toga što je protiv njega podneseno više krivičnih prijava zbog nezakonitosti počinjenih u toku 12-godišnjeg rukovođenja Upravom za indirektno oporezivanje, Miro Džakula je u 64. godini života nagrađen imenovanjem za direktora Elektroprijenosa. **Tužno i sramotno!**

Nastavitu ću sa Upravom. Trenutno se u provodi konkurs za izbor četiri pomoćnika direktora Uprave za indirektno oporezivanje. Testiranje kandidata je bilo jučer, kako su izvijestili mediji. Izgleda da se unaprijed zna da će na navedene četiri pozicije biti izabrani kadrovi bliski SNSD-u i HDZ-u, i to prema usavršenoj i već viđenoj praksi namještanja konkursa. Direktor Uprave Zoran Tegeltija je imenovao dva člana konkursne komisije, a tri člana je odabrala i imenovala HDZ-ova direktorica Agencije za državnu službu Anita Markić.

Po nalogu svojih stranačkih mentora, direktorica Markić je u komisiju za provođenje ovog konkursa imenovala provjerene stranačke kadrove, npr. Gordanu Živković, aktuelnu sekretarku Doma naroda državnog Parlamenta koja je na to mjesto imenovana na prijedlog SNSD-a i dugogodišnja je bliska saradnicu Nikole Špirića. Zadatak da bira pomoćnike direktora Uprave ima i Ana Rašo, šefica kabineta Dragana Čovića, člana Kolegija Doma naroda i predsjednika HDZ-a. I šeficu Rašo odabrala je direktorica Markić.

Ove dvije članice konkursne komisije ni u kom slučaju **nisu nezavisne i objektivne ekspertice**, nego su imenovane isključivo s ciljem da utiču na rezultate konkursa u skladu sa instrukcijama političkih stranaka, jer su nesporno imenovane na aktuelne funkcije kao predstavnice SNSD-a i HDZ-a.

Ukoliko konkursna komisija predloži da se od četiri pozicije imenuje samo jedan ili nijedan Bošnjak, te ukoliko direktor Tegeltija donese oduku da od četiri pozicije ne imenuje dva pomoćnika Bošnjaka i time djelimično umanja njihov debalans na rukovodećim pozicijama, pozivam kandidate Bošnjake da iskoriste svoje zakonsko pravo i podnesu tužbe **zbog diskriminacije po etničkoj osnovi** prilikom imenovanja na rukovodeće pozicije u Upravi. Pošto direktor Tegeltija već više dvije godine svjesno diskriminira Bošnjake na način da im sprječava zapošljavanje u skladu s proporcionalnom zastupljenošću konstitutivnih naroda, upozoravam, da je dužan

poštovati zakone Bosne i Hercegovine, jer će u protivnom snositi zakonske posljedice.

Javnosti je poznato da je **Komisija za saobraćaj i komunikacije Predstavničkog doma** Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine donijela odluku o javnom saslušanju rukovodstva Agencije za pružanje usluga u zračnoj plovidbi Bosne i Hercegovine, odnosno BHANSA-e. Cilj javnog saslušanja je da se utvrdi zašto rukovodstvo navedene Agencije, protivno Zakonu o parlamentarnom nadzoru, odbija prisustvovati sjednicama Komisije, te zbog čega Komisiji, i nakon urgencije nisu dostavljeni traženi materijali o finansijskom poslovanju i zaposlenima u BHANSA-i. Podsjećam da je ista Komisija u februaru ove godine obavila jako uspješno javno saslušanje ministra komunikacija i prometa Edina Forte, što je privuklo veliku pažnju stručne javnosti i građana, te rezultiralo konkretnim zaključcima koje je usvojio Predstavnički dom.

U međuvremene je direktor BHANSA-e Davorin Primorac uputio dopis na više adresa. Uzeo je sebi za pravo da osporava zakonom utvrđenu nadležnost Komisije da provede parlamentarni nadzor nad institucijom Bosne i Hercegovine čiji je osnivač upravo Parlamenta skupština.

Direktor Primorac je u dopisu ustvrdio da odluka o javnom saslušanju šteti profesionalnom integritetu institucije i njenih uposlenih, stvarajući atmosferu straha i pritiska, posebno među kontrolorima zračnog prometa, što je notorna neistina, jer je u skladu sa zakonom na saslušanje pozvano samo rukovodstvo Agencije. Komisija za saobraćaj i komunikacije ima potpuno zakonsko pravo da provede parlamentarni nadzor nad radom BHANSA-e, **državne institucije koja ima više od 600 zaposlenih i čiji godišnji budžet iznosi 80 miliona KM.**

Najmanje je bitno da li direktor Primorac ima platu od 10 ili 11 hiljada KM, nego je važno da članovi Komisije, u skladu s članom 10. Zakona o parlamentarnom nadzoru, provedu parlamentarni nadzor nad radom Agencije, ta da uvidom u dokumentaciju i na osnovu činjenica koje će utvrditi saslušanjem, Predstavničkom domu predlože preduzimanje konkretnih mjera na unaprjeđenju rada Agencije.

Pozivam direktora Primorca da, u skladu sa zakonom, što prije dostavi traženu dokumentaciju, jer bi u protivnom počinio krivično djelo iz članova 220. i 224. Krivičnog zakona, koji se odnose na neizvršavanje službene dužnosti i svjesno kršenje Zakona o parlamentarnom nadzoru.

Treća institucija koja je primjer zarobljene institucije je **Regulatorna agencija za komunikacije Bosne i Hercegovine**, čiji je dugogodišnji direktor Draško Milinović, funkcioner SNSD-a. Milinoviću je mandat istekao prije 17 mjeseci, ali on se nada još jednom, kako bi bar 10 godina upravljao ovom vrlo važnom Agencijom.

Milinović se u svom radu ne obazire na zakone Bosne i Hercegovine koji ga obavezuju na proporcionalnu etničku zastupljenost u Agenciji i, otkako je imenovan za direktora, uglavnom zapošljava Srbe i to isključivo na štetu Bošnjaka.

Kako očigledno postupa u skladu sa udruženim administrativnim poduhvatom koji provode strateški partneri SNSD i HDZ, Milinović vodi računa da u Agenciji Hrvata ima dovoljno, pa je tako u posljednje tri godine od 33 novouposlene osobe, šest Hrvata, odnosno 18%. Također su zaposlene 22 osobe koje se izjašnjavaju kao Srbi ili čak 67%, te dva lica iz reda Ostalih.

A koliko je Bošnjaka od novouposlenih 33? Zamislite, čak troje ili 9%! Upravo u skladu sa postavljenim ciljem udruženog administrativnog poduhvata.

Za Milinovića je sasvim normalno da se zaposli sedam puta više Srba nego Bošnjaka, što je nepobitan dokaz da provodi etničko čišćenje Bošnjaka iz Regulatorne agencije.

Milorad Dodik i Dragan Čović su prezadovoljni sa Milinovićevim rukovođenjem Agencije, posebno kada znaju da su u Regionalnom sektoru Banja Luka, od 22 zaposlene osobe **svi su Srbi, a u** sektoru u Mostaru zaposleno je 12 osoba – 10 Hrvata i 2 Srbina. **Niti jedan Bošnjak, ni u Banja Luci niti u Mostaru!!** U cijeloj Agenciji je od 150 zaposlenih, znatno više Srba nego Bošnjaka, a na najvažnijim rukovodećim pozicijama **od šet rukovodilaca samo je jedan Bošnjak.**

Milinović je direktor koji radi šta hoće, zapošljava koga hoće, dijeli regulatorne dodatke kako hoće, pa tako većina zaposlenih imaju stalni dodatak na platu, a oni koji su na rukovodećim pozicijama godišnje dobiju **18 plata, jer imaju mjesečni dodatak u iznosu od 50%.** Također, nevjerovatan je podatak da Regulatorna

agencija ima 150 zaposlenih, a Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, sa znatno većim nadležnostima, ima svega 100 zaposlenih.

Da direktor Milinović namjerava još povećati broj zaposlenih, posebno Srba i Hrvata, govori i podatak da je u martu 2025. godine ponovo izvršio izmjenu sistematizacije i povećao broj sistematiziranih radnih mjesta na **čak 298**. Zbog svih navedenih činjenica, tražiću da Komisija za saobraćaj i komunikacije obavi javno saslušanje direktora Regulatorne agencije za komunikacije, kao i članova Vijeća ove institucije kako bi dobila sve neophodne informacije o radu i razlozima enormnog povećanog broja radnih mjesta u Agenciji na skoro 300.

Podsjećam da se pitanjem proporcionalne zastupljenosti u institucijama bavim od 2018., a **intenzivno upozoravam** na grubo kršenje ustavnih i zakonskih odredbi u vezi toga **posljednje tri godine**. Tek sada su politički predstavnici Bošnjaka, kao i sami pripadnici najbrojnije naroda, prepoznali važnost njihovog proporcionalnog učešća na svim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini. Sada svi govore o tome, ali na politikantski način, **dok su 2018. ponižavali moja nastojanja da se zaustavi trend zarobljavanja institucija BiH**.

Moja je dužnost i obaveza da uporno insistiram na ustavnosti i zakonitosti po pitanju proporcionalne zastupljenosti svih, jer kako vrijeme prolazi stanje se samo pogoršava. Strateški partneri HDZ i SNSD nastavljaju sa fingiranim konkursima za prijem u državnu službu, a ne bi bili tako uspješni da nije dugogodišnje pasivnosti bošnjačkih kadrova u institucijama, prije svega ministara u Vijeću ministara.

Bit ću slobodan i glasno ponovo reći – na djelu je **udruženi administrativni poduhvat** SNSD-a i HDZ-a koji za konačan cilj ima potpuno preuzimanje državnih institucija i potpuno obespravljanje najbrojnijeg naroda – Bošnjaka, i to **nepravdom raspodjelom novca prikupljenog od PDV-a i poreza, te suštinskom promjenom etničke strukture u državnim institucijama**.

Kao i do sada, za sve tvrdnje imam argumente i konkretne podatke. U nastavku ću navesti još neke:

- U Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine u posljednje tri godine novouposlen je 21 državni službenik - od toga **samo dva Bošnjaka**;

- U istom periodu u državnom Ministarstvu finansija 28 državnih službenika je zasnovalo radni odnos, od toga svega **5 Bošnjaka**;
- U Direkciji za civilno zrakoplovstvo od 40 zaposlenih, 80% je Srba i 8% Bošnjaka, **znači Srba je deset puta više od Bošnjaka**;
- U Instituciji Ombdusmena za zaštitu potrošača trenutno je devet zaposlenih, sedam je Hrvata i **samo jedan Bošnjak**;
- Ministar vanjske trgovine i ekonomskih odnosa Staša Košarac odbija da dostavi podatke o etničkoj strukturi zaposlenih, a prema informacijama kojima raspolažem, u Ministarstvu je zaposleno 55% Srba i svega 30% Bošnjaka.

Odgovorno tvrdim da rezultati konkursa nisu poražavajući za Bošnjake jer oni nisu dovoljno stručni i obrazovani, nego su konkursi uglavnom najmešteni. Članovi komisija favoriziraju unaprijed planirane kandidate i prije ispita istima daju pitanja, a nekima i odgovore, čime bi se konačno morale pozabaviti policijsko-prvosudne institucije.

Posebnu odgovornost za ovakvo stanje ima **Anita Markić**, HDZ-ova direktorica Agencije za državnu službu, koja u komisije imenuje više od 70% Hrvata i Srba, a manje od jedne trećine Bošnjaka. Direktorica Markić, bez ikakvih kriterija, u komisije najčešće imenuje manji broj istih osoba, ali osoba od povjerenja, iako Agencija ima listu sa više od 200 eksperata.

Kao eklatantan primjer takvog načina imenovanja i rada konkursnih komisija jeste činjenica da su u u aktuelnom mandatu Vijeća ministara, **na 50 najvažnijih** pozicija rukovodećih državnih službenika, zaposlene čak 24 osobe koje se izjašnjavaju kao Srbi, 15 je Hrvata i **samo 11 Bošnjaka**, odnosno svega 20 %. To sigurno nije rezultat nestručnosti Bošnjaka, već unaprijed politički dogovorenih rezultata konkursa. Također, direktorica Markić, protivno Zakonu o parlamentarnom nadzoru odbija da odgovora na moja zastupnička pitanja i još navodi da nema obavezu da Predstavničkom domu dostavlja službene akte Agencije.

Zbog svega navedenog, podnijeću zastupničku inicijativu Vijeću ministara da se uvrđi odgovornost direktorice Agencije za državnu službu za sve nepravilnosti u radu, posebno pri imenovanjima konkursnih komisija, kao i radu ovih komisija, te

predložiti da Vijeće ministra, na osnovu priloženih dokaza, donese odluku o razrješenju direktorice zbog nezakonitog i nesavjesnog obavljanja dužnosti.

Osim diskriminacije Bošnjaka pri zapošljavanju na svim nivoima vlasti, svjedočimo **agresivnoj dehumanizaciji cijelog bošnjačkog naroda**. Nakon fašističkog govora Milorada Dodika na predizbornom skupu SNSD-a u Istočnom Sarajevu, zbog kojeg smo kolega zastupnik Jasmin Emrić i ja podnijeli krivičnu prijavu Tužilaštvu Bosne i Hercegovine, uslijedio je skandalozni prilog na Radioteleviziji Republike Srpske, bez bilo kakve reakcije Tužilaštva Bosne i Hercegovine.

Neshvatljivo je da se povodom ovakve otvorene dehumanizacije i šovinističkih izjava Milorada Dodika i novinara RTRS-a oglasio veliki broj domaćih i međunarodnih zvaničnika, a jedino šuti državni ministar za ljudska prava Sevlid Hurtić. Njemu je izgleda sasvim dovoljno da se o tome javno izjasni njegova zamjenica Duška Jurišić, kojoj on inače osporava pravo da učestvuje na međunarodnim konferencijama.

Da apsurd bude veći, **Sevlid Hurtić je u ime Trojke prije skoro tri godine određen da koordinira i prati realizaciju imenovanja i zapošljavanja Bošnjaka u institucijama Bosne i Hercegovine**. Da li onda treba da nas čudi ova brutalna diskriminacija, ponižavanje, rušenje dostojanstva, Bošnjaka u institucijama Bosne i Hercegovine?

Upravo je ministar Hurtić odobravanjem i potpisivanjem putnih naloga omogućio sporni angažman cjelokupne pravne pameti HDZ-a i SNSD-a koja je imala cilj rušenje prvopestepene presude u slučaju Kovačević pred Sudom u Strazburu.

Ministri Bošnjaci u aktuelnom mandatu sve vrijeme okreću glavu od poražavajućih podataka, kao da se to njih ne tiče i apsolutno ništa ne preduzimaju da se zaustavi brutalna diskriminacija Bošnjaka, niti ikada javno komentiraju diskriminaciju naroda kojem pripadaju. Posebna odgovornost je na Zukanu Helezu, koji je zamjenik predsjedavajuće Vijeća ministra. Umjesto da se svi predstavnici Bošnjaka suprostave diskriminaciji i aparthejdu kojem su izloženi, te svim pravnim i političkim sredstvima insistiraju na proporcionalnoj zastupljenosti, imamo slučajeve da se javnost dezinformiše o stvarnom stanju u institucijama.

Tako je na posljednjoj sjednici Predstavničkog doma zastupnik Jasmin Imamović, tokom rasprave o Prijedlogu zakona o policijskim službenicima istakao, citiram: „Hrvata je sada nedopustivo malo u policijskim agencijama, mimo svih kriterija“.

Navedena tvrdnja je daleko od istine, a poražavajuće je to što ju je izgovorio predsjedavajući Zajedničke komisije za odbranu i sigurnost, parlamentarnog tijela koje provodi nadzor nad radom policijskih agencija i koji bi morao imati tačne podatke i kao takve iznositi ih u javnosti.

Prema trenutnim i zvaničnim podacima koje su policijske agencije dostavile u odgovorima na moje zastupničko pitanje, Hrvata je na dan **1. oktobar 2025. godine** zaposleno 18% u policijskim agencijama, znači više nego što je propisano zakonom. U policijskim agencijama jedino nedostaje 233 iz reda Ostalih, jer se primjenjuje popis iz 1991. godine, kada je ostalih bilo 8%.

Također moram istaći da je toku provođenje konkursa za **izbor tri agenta** Vijeća ministara pred Evropskim sudom za ljudska prava. Pažljivo pratim svaki korak konkursne komisije. Želim vjerovati da će posao uraditi isključivo i samo u skladu s važećim zakonima. Skrećem im pažnju na to da se **rukovođenje institucijom** nikako ne bi smjelo uvažiti kao **uslov o zastupanju** pred sudovima u Bosni i Hercegovini ili pred Evropskim sudom za ljudska prava.

Iako se prijavila na konkurs, prijava **Monike Mijić** nikako ne bi smjela biti prihvaćena niti bi ona smjela pristupiti bilo kojem dijelu istpita, jer ne ispunjava formalne uslove utvrđene oglasom. Najduži period na koji jedna osoba može biti imenovana na poziciju agenta Vijeća ministara je deset godina, prema Odluci o agentu Vijeća ministra iz 2019. godine – Službeni glasnik BiH, broj 22/19).

Monika Mijić je ranije bila imenovana na poziciju agenta znatno duže od 10 godina. Njena prijava za konkurs mora biti odbačena kao nedopuštena. Ponovo se direktorica Markić pobrinula da se od pet članova konkursne komisije imenuje samo jedan Bošnjak, te provjereni kadrovi SNSD-a – i u ovoj komisiji već spomenuta Gordana Živković i Dragoljub Reljić, direktor Agencije za zaštitu ličnih podataka i bivši savjetnik Milorada Dodika, isti onaj koji je bio član entitetske komisije za provođenje referenduma 2016. godine.

Podsjećam članove konkursne komisije da im jedino zakon i važeći podzakonski akti moraju biti relevantni pri donošenju odluka, te da eventualno mišljenje ministra

pravde nije pravno obavezujuće, čak i u slučaju kada ga napiše upravni inspektor. Oni su ti koji mogu i krivično odgovarati. Ukoliko Mijićkinu prijavu prihvate kao dopuštenu, ali i prijave ostalih kandidata koji ne ispunjavaju tražene uslove, npr. o zastupanju, protiv članova konkursne komisije preduzeću zakonom utvrđene mjere.

Primjećujem da posljednjih dana određeni kvazistručnjaci javnost ubjeđuju da su Željana Zovko i Maks Primorac nevažni te da im ne treba davati prevelik značaj, što je vrlo opasno i već viđeno, a lijepo zvuči. Radi se o anesteziiranju javnog mnijenja, na isti način kako je to početkom 90-tih godina radio Yutel.

Realnost je ozbiljna, jer su ove dvije osobe samo dio šireg plana na ostvarivanju velikodržavnih ciljeva koji nisu ispunjeni u bliskoj prošlosti, o čemu svjedoči njihovo plansko, osmišljeno i koordinirano djelovanje. Nikako se ne smije podcijeniti Željana Zovko, jer pripada najjačoj političkoj grupi u Evropskom parlamentu, član je parlamentarne Komisije za vanjske poslove koja se bavi Bosnom i Hercegovinom, a također je član Delegacije Evropskog parlamenta za odnose sa SAD-om. Osim toga, jako su važne njene privatne veze i uticaj koji ima. Njeno djelovanje ponižava cijeli bosanski narod, a posebno Bošnjake, koji se na razne načine stigmatiziraju i dehumaniziraju.

Nadalje, indikativna je i izjava Domogaja Kneževića, savjetnika ministra vanjskih poslova Hrvatske, koji je izjavio citiram: “Hrvati u Bosne i Hercegovini su se našli u jednom procjepu između dvije politike - srpskog secesionizma i bošnjačkog unitarizma“. Istu rečenicu je izgovorila i Zovko na plenarnom zasjedanju Evropskog parlamenta prošle sedmice. Dotičnom savjetniku, a i zastupnici Zovko, moralo bi biti poznato da je **upravo Dragan Čović strateški partner Milorada Dodika, kojeg Čović u potpunosti podržava već 15 godina u svim antidržavnim aktivnostima.**

Umjesto spavanja i šutnje, posebno političkih elita, Bosanci i Hercegovci moraju jasno i bez ustezanja odgovoriti na kontinuirane nasrtaje na ustavni poredak, i na cijeli jedan narod. Najjači argumenti koje imamo na raspolaganju u svoju odbranu su **Ustav, zakoni, presude Haškog tribunala i istina.** Bez obzira na slabosti međunarodnog prava i nepovoljne geopolitičke okolnosti, mi ćemo istrajavati na poštivanju principa i univerzalnih ljudskih vrijednosti.

Na kraju, dozvolite da se kratko osvrnem i na rad ministra pravde Davora Bunoze, koji je jučer, neposredno prije sjednice Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine, imao kratak sastanak sa predstavnicima VSTV-a i udruženjima sudija i tužilaca, od **kojih je prijetećim tonom zahtijevao da daju negativno mišljenje** o Zakonu o VSTV-u i Sudu Bosne i Hercegovine, koji je predložila grupa zastupnika. Zamislite bahatosti, **na kraju je još i tražio da se ne sazna za sastanak!**

Je li to promicanje pravde, prava, kako kažu „europskih vrijednosti“, transparentnosti? Sve jeste, osim onog što treba da bude, ali to su kadrovi HDZ-a.

Što je najgore, **oni koje mi plaćamo da se bore za nas, šute i svađaju se oko mrvica koje ostanu kad Dodik i Čović podijele plijen! Na sceni je bespoštedna borba za komadić vlast! Takvi nas ne mogu predstavljati!**

Bahato trošenje državnih resursa od strane neprijatelja Bosne mora se zaustaviti.

Neke aspekte pokušavamo u postojećim okolnostima popraviti, ali zahvaljujući politikantima koji čuvajući svoje pozicije i fotelje prodaju interes države i naroda, neki problemi ostaju u zarobljenom društvu, zarobljenom pojedincu, zarobljenim institucijama, zarobljenim politikama.

To mora prestati!

I da zaključim, svima je jasno da su HDZ i SNSD zarobili državu i institucije. Strateški je važno za državu Bosnu i Hercegovinu osloboditi je od udruženog administrativnog poduhvata HDZ-a i SNSD-a. Proces vraćanja u zakonske okvire trajat će godinama. Zato nam je potrebna nova politička snaga – odgovorna i principijelna, koja je spremna da preuzme dio odgovornosti za budućnost zemlje.